07/12/2021

Φιαλίδιο με αίμα του Οσίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου στην Παναγία Δοβρά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο την Τρίτη 7 Δεκεμβρίου το απόγευμα, όπως κάθε Τρίτη απόγευμα, στον Εσπερινό και στην Παράκληση του Αγίου Λουκά του Ιατρού στον Ιερό Ναό του στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Με την ευκαιρία της πρόσφατης εορτής του Οσίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου, **τέθηκε σε προσκύνηση φιαλίδιο με αίμα του Οσίου, το οποίο δωρίστηκε από πνευματικό τέκνο του Οσίου στην Ιερά Μητρόπολή Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας**, καθώς και το χαριτόβρυτο Ιερό Λείψανο του Αγίου Λουκά που αποθησαυρίζονται στην Ιερά Μονή της Παναγίας Δοβρά.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, την αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και τον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90,2 FM».

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: Στό δωδέκατο κεφάλαιο τῆς πρός Ρωμαίους ἐπιστολῆς του, γράφει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρεται στά πνευματικά χαρί-σματα. «Ἔχοντες δέ χαρίσματα κα-τά τήν χάριν τήν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατά τήν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν παρακλήσει, ὁ με-τα-διδούς, ἐν ἁπλότητι, ὁ προϊστά-μεν-ος, ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν, ἐν ἱλα-ρότητι» (Ρωμ. 12.6-8).

Ὅλοι ἔχουμε κάποια χαρίσματα καί εἶναι πολύ σημαντικό γιά τόν καθένα μας νά καταλάβει, συνεχί-ζει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ποιό ἀκριβῶς χάρισμα ἔλαβε ἀπό τόν Θεό καί γιά ποιό ἔργο τόν προόρισε. Συχνά συμ-βαίνει ἡ αὐθαίρετη συμπερι-φορά μας νά μᾶς ὁδηγεῖ στό νά ἐπι-διώκουμε νά ζοῦμε κατά τόν τρόπο πού δέν μᾶς ταιριάζει καί δέν εἶναι εὐάρεστος στόν Θεό ἤ νά κάνουμε κάποιο ἔργο γιά μᾶς ἀνάρμοστο. Ἐπιδιώκουμε τίς ὑψηλές καί τιμη-τι-κές θέσεις, περιφρονώντας τίς κατώτερες, οἱ ὁποῖες ὅμως ἴσως μᾶς δίνονται ἀπό τόν Θεό, ἐπειδή Ἐκεῖνος προορίζει γιά κάποιο συγκε-κριμένο ἔργο σύμφωνα μέ τίς δυνάμεις μας, τό ὁποῖο καί ται-ριάζει στίς συνθῆκες τῆς ζωῆς μας.

Θά πρέπει, λοιπόν, νά ἐξετάζουμε τόν ἑαυτό μας καί νά βρίσκουμε ποιό χάρισμα μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός, ὥστε νά τό ἀξιοποιοῦμε πρός ὄφε-λος τῶν συνανθρώπων μας ἀλλά καί τῆς σωτηρίας μας. Διότι, ὅπως μᾶς διδάσκει καί ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος, ὁ Θεός δίδει τά χαρίσματα «κα-τά τήν ἀναλογίαν τῆς πίστε-ως», καί αὐτό ἀπό τήν ἄπειρη εὐ-σπλαγ-χνία του. Ἄν μᾶς ἔδινε χαρί-σματα μεγαλύτερα ἀπό τίς δυνατό-τητές μας, εἶναι βέβαιο ὅτι δέν θά μπορούσαμε νά τά ἀξιοποιήσουμε κατάλληλα, καί ἔτσι οὔτε στούς ἀδελ-φούς μας θά ἦταν ὠφέλιμα οὔτε σέ ἐμᾶς.

Ὑπάρχουν βεβαίως ἅγιοι, οἱ ὁποῖοι ἀξιώθηκαν πολλῶν χαρι-σμά-των, γιατί ὁ Θεός διέβλεπε ὅτι εἶχαν τή δύναμη καί τή θέληση νά τά ἀξιοποιήσουν κατάλληλα. Καί ἕνας ἀπό αὐτούς ἦταν καί ἕνας σύγχρονος ἅγιος, ὁ ὅσιος Πορφύ-ριος ὁ Καυσοκαλυβίτης, τοῦ ὁποίου τή μνήμη ἑορτάσαμε τήν προηγού-μενη ἑβδομάδα,

στίς 2 Δεκεμβρίου, καί ἀπόψε ἔχουμε τήν εὐλογία νά προσκυνοῦμε ἕνα φιαλίδιο μέ αἷμα του.

Καί ὄντως ὁ ὅσιος Πορφύριος, παρότι ἦταν ἕνας ἄνθρωπος ἁπλός καί ὀλιγογράμματος, εἶχε λάβει πολ-λά χαρίσματα ἀπό τόν Θεό, τά ὁποῖα καί ἔθεσε μέ ταπείνωση καί αὐταπάρνηση στή διακονία τῶν ἀν-θρώπων. Τούς διακονοῦσε μέ ἁπλό τρόπο, μέ ἁπλά λόγια, χωρίς νά δείχνει ὅτι ἦταν ὁ ἴδιος κάτι διαφορετικό ἀπό αὐτούς, καί ἔτσι τούς στήριζε καί τούς καθοδηγοῦ-σε.

Ἔλεγε κά-ποτε ὁ ἅγιος Πορφύριος: «Κάθισα μία ἡμέρα πά-νω σέ μία γέφυρα καί παρατη-ροῦ-σα τούς ἀν-θρώπους πού περ-νοῦ-σαν. Καί μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ τούς ἔβλεπα διάφα-νους, καί τά σώ-ματα τους καί τίς ψυχές τους. Εἶδα ψυχές, ἄδειες, μο-να--χι-κές, πλη-γω-μέ-νες, τσακι-σμέ-νες. Ψυχές πού δέν ἔχουν δύναμη νά ἀγαπή-σουν ἀλη-θι-νά. Γι᾽ αὐτό», συνέχιζε, «νά μή λέτε στούς ἀν-θρώ-πους θεωρίες, ἀλλά νά τούς προ-τρέπετε νά ζοῦν σεμνή ζωή. Νά μή ζοῦν μέ χαλαρότητα ἠθῶν. Νά ἔχουν λειτουργική καί μυστηριακή ζωή. Νά μελετοῦν τήν ἁγία Γρα-φή», γιατί ἡ μελέτη τῆς ἁγίας Γρα-φῆς καί τῶν λόγων τῶν Πατέ-ρων εἶναι αὐτή πού καθαίρει τόν ἄν-θρω-πο. Ἡ ψυχή ἁγιάζεται καί κα-θαί-ρεται μέ τή μελέτη τῶν λόγων τῶν Πατέρων, μέ τή λειτουργική ζωή καί μέ τήν εὐχή τοῦ Κυρίου. Εἶναι δύο δρόμοι πού μᾶς ὁδηγοῦν στόν Θεό, ὁ σκληρός καί κουρα-στι-κός, μέ τίς ἄγριες ἐπι-θέ-σεις κατά τοῦ κακοῦ, καί ὁ εὔ-κο-λος, μέ τήν ἀγάπη.

Ἐγώ προτιμῶ τόν εὔκολο δρόμο, δηλαδή αὐτό τόν τρόπο πού τόν πετυχαίνουμε μέ τή μελέτη τῶν κα-νόνων τῶν ἁγίων ... Καλό εἶ-ναι», ἔλεγε ὁ ἅγιος Πορφύριος, «νά κάνουμε αὐτή τήν ἁγία κλοπή. Νά κάνουμε καί ἐμεῖς ὅ,τι ἔκαναν οἱ ἅγιοι. Αὐτοί ρίχθηκαν στήν ἀγά-πη τοῦ Χριστοῦ. Ἔδωσαν ὅλη τήν καρ-διά τους. Νά κλέψουμε τόν τρό---πο αὐτό τῶν ἁγίων».

Καί ὅπως τόν ἔκλεψε ἐκεῖνος, ὅπως τόν ἔκλεψε καί ὁ ἅγιος Λου-κᾶς, ἄς τόν κλέψουμε καί ἐμεῖς, καί ἄς προσπαθήσουμε νά προσεγγί-σου-με μέ αὐτόν τόν τρόπο τόν Θεό. Οἱ ἅγιοί μας, ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ὁ ἅγιος Πορφύριος, μᾶς βοηθοῦν στήν προσπάθειά μας αὐτή μέ τόν λόγο τους καί μέ τά θαύματά τους, δείχνοντας καί σέ ἐμᾶς πῶς ἀξιο-ποίησαν τά χαρίσματα πού τούς ἔδωσε ὁ Θεός καί γιά τή δική μας σωτηρία.

Καί θά ἤθελα νά κλείσω μέ ἕνα πρόσφατο θαῦμα τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, πού λάβαμε πρίν ἀπό λίγες ἡμέρες ἀπό μία κυρία ἀπό τή Χαλκιδική. Γράφει, λοιπόν:

«Ὀνομάζομαι Κατερίνα καί εἶμαι ἀπό τή Χαλκιδική. Μέ εὐλόγησε ὁ Θεός νά γίνω μητέρα τριῶν ὑγιῶν παιδιῶν. Τό τρίτο παιδάκι μου τό ὀνόμασα Λουκᾶ, σύμφωνα μέ τήν ὑπόδειξη τοῦ πνευματικοῦ μου, ἄν καί ἐγώ ὡς ἁμαρτωλή εἶχα τίς ἀμ-φι-βολίες

μου, καθότι ἤθελα νά ἔχω ἐγώ τήν ἐπιλογή τοῦ ὀνόματος. Δόξα τῷ Θεῷ ἔπραξα μέ σύνεση καί ἔδωσα στόν γιό μου τό ὡραιότερο ὄνομα πού θά μποροῦσε νά ἔχει.

Ὁ Λουκᾶς, λοιπόν, γεννήθηκε στίς 6/1/2018 (ἡμέρα τῶν Θεοφα-νεί-ων, τί ὡραιότερο!). Στίς 28/3/2019 πήγαμε στή Θεσσαλο-νίκη σέ μία τυπική ἐπίσκεψή μας στήν παιδίατρο. Ἡ γιατρός κατά τή διάρκεια τῆς ἐξέτασης ψηλάφησε στή βουβωνική χώρα μία κύστη. Ἔτσι μᾶς παρέπεμψε τήν ἴδια στιγ-μή σέ ἕναν παιδοχειρουργό, γιά νά κρίνει ὁ ἴδιος τήν κατάσταση τοῦ παιδιοῦ καλύτερα. Ὁ χειρουργός μᾶς ἐξήγησε ὅτι ὁ γιός μας ἔχει κύστη σπερματικοῦ τόνου καί χρή-ζει ἄμεσης χειρουργικῆς ἐπέμβα-σης. Ἐγώ σάν λιγόψυχη πού εἶμαι, ἔχασα τόν κόσμο ἀπό τά μάτια μου. Ἀντί νά κάνω τόν σταυρό μου, πού δέν ἦταν κάτι πολύ σοβαρό, ἐκείνη τήν ὥρα μούδιασα ὁλόκληρη. Τό νά σοῦ λέει ὁ γιατρός ὅτι θά κάνει ὁλική νάρκωση καί χειρουργεῖο στό ἑνός ἔτους παιδί σου εἶναι ὀδυ-νηρό καί γιά μένα δυσβάσταχτο. Ἔκανα προσευχές στήν Παναγία μέ δάκρυα στά μάτια καί ἄρχισα νά διαβάζω τό βιβλίο τοῦ ἁγίου Λου-κᾶ.

Προγραμματίσαμε τήν ἐπέμβαση λίγες ἡμέρες μετά, ἀλλά ὁ Λουκᾶς ἀνέ-βασε πυρετό καί ἔτσι ἀκυρώ-σαμε τήν ἐπέμβαση. Τό θεώρησα σημάδι. Συνεχίζοντας τήν ἀνάγνω-ση τοῦ βιβλίου, φτάνοντας στά θαύ-ματα τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ, δια-βάζω μέ με-γάλη μου ἔκπληξη τήν ἱστορία ἑνός πατέρα μέ παρόμοιο πρόβλη-μα στό παιδάκι του καί τήν εὐτυχῆ ἐξέλιξη τοῦ ζητήματος μέ τή μεσο-λάβηση τοῦ Ἁγίου.

Πήραμε, λοιπόν, τήν ἀπόφαση μέ τόν σύζυγό μου νά ἐπισκεφθοῦμε κι ἕναν ἄλλο γιατρό γιά μιά δεύτε-ρη γνώμη. Αὐτή τή φορά ὁ γιατρός μᾶς εἶπε νά περιμένουμε μήπως ἀπορ-ροφηθεῖ ἡ κύστη ἀπό τόν ὀρ-γανισμό τοῦ παιδιοῦ. Ἡ παιδίατρός μας ἦταν κάθετη πώς κάτι τέτοιο εἶναι ἀδύνατο. Καθότι ὁ δεύτερος γιατρός-χειρουργός μᾶς εἶχε δώσει μία ἐλπίδα, ὡς γονεῖς θέλαμε νά τό ψάξουμε περισσότερο. Πήγαμε καί κάναμε εἰδικό ὑπέρηχο στό παιδί. Στό τέλος τῆς ἐξέτασης ἡ γιατρός μᾶς εἶπε ξεκάθαρα ὅτι πρέπει νά γίνει ἐπέμβαση. Ὁ σύζυγός μου καί ἐγώ ἤμασταν σέ ἀδιέξοδο. Κι ἐνῶ ἤμασταν ἕτοιμοι νά ξαναπρογραμ-μα-τίσουμε τήν ἐπέμβαση, εἶπα στόν ἄνδρα μου νά ἐπισκεφθοῦμε τό μοναστήρι τῆς Παναγίας Δοβρᾶ. Τρέχαμε ἀπό γιατρό σέ γιατρό ἀντί νά τρέξουμε κατευθεῖαν στόν κα-λύ-τερο …

Ποιός εἶναι καλύτερος γιατρός ἀπό τόν ἅγιο Λουκᾶ; Ἐναπέθεσα τίς ἐλπίδες μου στόν Ἅγιο νά μᾶς φωτίσει καί νά μᾶς δείξει τί νά κάνουμε.

Πήγαμε Τρίτη, ἡμέρα Παρακλή-σεως. Προσκυνήσαμε τό ἅγιο λεί-ψα-νο τοῦ Ἁγίου καί μετά ἀπό μία σύντομη συνομιλία μέ ἕναν ἀπό τούς πατέρες (ἁπλῶς γνωστοποιώ-ντας του ὅτι ὁ πάσχοντας ἦταν ὁ μικρός μας), ἐναπέθεσε τό λείψανο τοῦ Ἁγίου στό κεφάλι τοῦ Λουκᾶ, διαβάζοντας μία εὐχή. Τί εὐλογία, Θεέ μου,

ἔνιωσα ἐκείνη τή στιγμή γιά τό παιδάκι μου καί ἐμᾶς! Ἐμεῖς κάναμε ὅ,τι μπορούσαμε, τώρα ἄς γινόταν τό θέλημά του.

Λίγες ἡμέρες ἀργότερα, ἐμεῖς δέν ἐντοπίζαμε καμία κύστη. Πήγαμε, λοιπόν, στήν παιδίατρό μας καί πρός μεγάλη ἔκπληξη ὅλων μας δια-πίστωσε πώς κύστη δέν ὑπάρ-χει. Ἀναρωτιόμασταν πῶς εἶναι δυνατόν κάτι τέτοιο ... Ἡ χαρά μας, ἀπερίγραπτη. Μία ἀπό τίς ἐπόμενες ἡμέρες μάλιστα, ξανακάναμε ὑπέ-ρηχο στό παιδί, καί ἡ γιατρός μᾶς διαβεβαίωσε ὅτι ὁ Λουκᾶς δέν ἔχει ἀπολύτως καμία κύστη στήν περιο-χή αὐτή. Ἡ εὐλογία πού πήραμε ἀπό τόν ἅγιο Λουκᾶ καί ἡ εὐγνω-μο-σύνη μας πρός ἐκεῖνον εἶναι ἀπε-ριόριστη καί ἀπερίγραπτη.

Τό μόνο πού ἔχω νά πῶ σέ ὅλους τούς γονεῖς εἶναι νά μήν ἀπελπί-ζο-νται, ἀλλά νά ζητοῦν καί τή βοή-θεια τοῦ Θεοῦ, τῆς Παναγίας καί τῶν Ἁγίων, πού δέν παύουν στιγμή νά μεσιτεύουν δι᾽ ἡμᾶς καί μπο-ροῦν νά ἀλλάξουν τά δεδομένα. Τίποτε δέν εἶναι ἀδύνατο γιά τόν Κύριο. Τίποτε ἀπολύτως. Πρέπει νά ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στόν Θεό καί πίστη, τήν ὁποία θά πρέπει νά περ-νοῦμε καί στά παιδιά μας. Δέν θά παύω στιγμή νά εὐχαριστῶ τόν ἅγιο Λουκᾶ πού ἄκουσε τίς προσευ-χές μας καί πιό πολύ νά βρίσκεται στό πλευρό τῶν παιδιῶν πού ἔχουν ἀνάγκη», καταλήγει ἡ κυρία, προ-τρέ-ποντας καί ἐμᾶς νά καταφεύ-γουμε στήν προστασία καί τή βοή-θεια τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, τοῦ ἁγίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου καί ὅλων τῶν ἁγίων μας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Αγιος
ο καινο
Πορφυριος
καυσοκαλυβιτης
ΦΙΑΛΙΔΙΟ ΜΕ ΛΙΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΟΥ
© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK